

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2005. gada 27. oktobrī *

Lieta T-305/04

Eden SARL, Parīze (Francija), ko pārstāv M. Antuāns-Lalāns (*M. Antoine-Lalance*),
avocat,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko
pārstāv A. Foliards-Mongirāls (*A. Folliard-Monguiral*), pārstāvis,

atbildētājs,

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 24. maija lēmumu (lieta R 591/2003-1) attiecībā uz apzīmējuma “Nogatavojušos zemeņu smarža”, kas uztverams ar ožu, reģistrāciju kā Kopienas preču zīmi.

* Tiesvedības valoda — franču.

EIROPAS KOPIENUPIRMĀS INSTANCES TIESA
(trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši V. Tīli [*V. Tiili*] un O. Cūcs [*O. Czućz*],

sekretāre B. Pastora [*B. Pastor*], sekretāra palidze,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 26. jūlijā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 25. oktobrī,

pēc tiesas sēdes 2005. gada 21. aprīlī

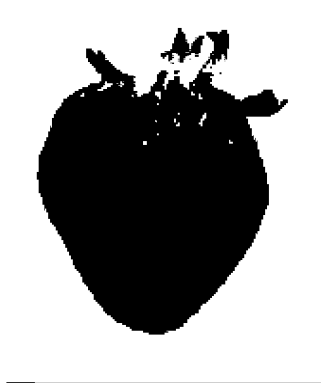
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- 1 1999. gada 26. martā *Laboratoires France Parfum SA* (turpmāk tekstā — “LFP”) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

- 2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir ar ožu uztverams apzīmējums, kas nav uztverams vizuāli, ir aprakstīts ar vārdiem “*Nogatavojušos zemeņu smarža*” un papildināts ar šādu attēlu:

- 3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām ietilpst 3., 16., 18. un 25. klasē un atbilst šādam aprakstam:

- 3. klase: “Mazgāšanas un balināšanas līdzekļi; tīrīšanas, pulēšanas, attaukošanas un abrazīvie līdzekļi; ziepes, smaržīgās ziepes, parfimērijas izstrādājumi, tualetes ūdens, smaržas, ēteriskās eļļas, kosmētiskās eļļas, mandeļu eļļas un mandeļu piens kosmētiskām vajadzībām, kosmētiskie krāsu līdzekļi, pretsviedru kosmētiskie līdzekļi, kosmētikas līdzekļi, lūpu krāsas, vate kosmētiskām vajadzībām, pūderkrēms, kosmētiskie ādas kopšanas līdzekļi, kosmētiskie līdzekļi vannām, vates kociņi kosmētiskām vajadzībām, kosmētikas krēmi, kosmētiskie zīmuļi, līdzekļi dekoratīvās kosmētikas noņemšanai, dekoratīvā kosmētika, acu dekoratīvās kosmētikas rokasgrāmata, kosmētiskās nagu lakas, kosmētiskās ziedes, kosmētiskie ādas sauļošanas līdzekļi, šampūni, matu losjoni, kosmētiskās krāsas, skūšanās līdzekļi, losjoni pēc skūšanās, zobu pulveri un pastas, mutes kopšanas līdzekļi nemedicīniskām vajadzībām, tualetes talks, depilācijas līdzekļi,

matu losjoni, krēmveida matu maskas, eļļas maskas matiem, parfīmērijas izstrādājumi, mikstināšanas līdzekļi, pulēšanas līdzekļi, pumeks”;

- 16. klase: “Rakstāmlietas, pildspalvas, zīmuļi, zīmuļu pagarinātāji, dzēšamgumijas, lapas (rakstāmlietām), burtnīcas, rakstāmmape, bloknoti (rakstāmlietām); iespiedprodukcija, grāmatas, žurnāli, laikraksti, periodika, mācību un uzskates līdzekļi (izņemot aparatūru), spēļu kārtis”;

- 18. klase: “Ādas izstrādājumi no ādas vai ādas imitācijas (izņemot futrāļus, kas ir pielāgoti tajos izvietotajām precēm, cimdus un jostas), portfeli, atslēgu piekari, naudas maki, rokassomas, ceļojumu somas, mugursomas, seglinieku izstrādājumi, ceļasomas un čemodāni, automašīnām pielāgotas somas ar ādas apdari uz ritenīšiem, lietussargi, spieķi; apģērbi, jo īpaši bikses, krekli un īsie krekliņi, svārki un kleitas, apakšveļa, jakas un mēteļi, apavi, galvassegas un visi sporta apģērbi, ādas apģērbi”;

- 25. klase: “Veļa (apģērbi), apakšveļa (apģērbi), sieviešu apakšbikses, vīriešu apakšbikses, peldbikses, sporta krekli, kombinezoni (veļa un apakšveļa), sieviešu veļa, kostīmi, kaklasaites, krekli, īsie krekliņi, šalles, svārki, apakšsvārki, krūšturi, mēteļi, bikses, halāti, žaketes, peldkostīmi, pludmales tērpi, kleitas, rītakleitas, zeķes, gumijas, zābaki, sandales, sporta apavi; galvassegas, naģenes, cepures”.

- 4 Ar 2003. gada 7. augusta lēmumu pārbaudītājs noraidīja reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 38. pantu, motivējot ar to, ka, pirmkārt, reģistrācijai pieteikto, ar ožu uztveramo apzīmējumu nevarēja attēlot grafiski un attiecīgi tas bija pretrunā minētās Regulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktam un, otrkārt, tam trūka atšķirtspējas šīs pašas Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē attiecībā uz noteiktām konkrētām precēm.
- 5 2003. gada 6. oktobrī *LFP* saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu par pārbaudītāja lēmumu iesniedza apelāciju ITSB.
- 6 Ar 2004. gada 24. maija lēmumu (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”) ITSB Apelāciju pirmā padome noraidīja apelāciju, motivējot ar to, ka pieteikto apzīmējumu nebija iespējams attēlot grafiski Regulas Nr. 40/94 4. panta izpratnē un tā rezultātā, attiecīgi, ir piemērojams Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais atteikums.
- 7 Ar 2000. gada 21. decembra aktu *LFP* tika cedēts prasītājam. 2004. gada 9. jūlijā par šo cesiju tika paziņots ITSB, kurš 2004. gada 20. jūlijā paziņoja par attiecīgās Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma nodošanu prasītājam.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 8 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— piespriet ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

9 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriet prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamats

10 Pamatojot savu prasību, prasītāja izvirza vienu pamatu — apgalvojumu par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu.

Lietas dalībnieku argumenti

11 Prasītāja atgādina, ka Tiesa 2002. gada 12. decembra spriedumā lietā *Sieckmann* (C-273/00, *Recueil*, I-11737. lpp.) nosprieda — apzīmējumi, kas paši par sevi nav uztverami vizuāli, tādi kā skaņa vai smarža, var veidot preču zīmi ar nosacījumu, ka tos var attēlot grafiski. Prasītāja uzsver, ka šajā spriedumā Tiesa uzskatīja, ka smaržu var attēlot grafiski, izmantojot figūras, līnijas vai rakstu zīmes, un attēlam jābūt “skaidram, precīzam, pašam par sevi pilnīgam, viegli pieņemamam, saprotamam, noturīgam un objektīvam” (sprieduma 55. punkts). Prasītāja atgādina, ka it īpaši attiecībā uz apzīmējumiem, ko uztver ar ožu, Tiesa nosprieda, ka “ķīmiskā formula,

vārdisks apraksts, smaržas parauga iesniegšana vai visu šo elementu kombinācija neizpilda grafiskajam attēlam izvirzītās prasības” (sprieduma 73. punkts).

- 12 Prasītāja pārmet Apelāciju padomei, ka tā šo judikatūru attiecinājusi uz izskatāmo lietu, neņemot vērā attiecīgajam reģistrācijas pieteikumam raksturīgās pazīmes.

- 13 Pirmkārt, prasītāja norāda, ka atšķirībā no iepriekš minētajā spriedumā lietā *Sieckmann* apskatītā reģistrācijas pieteikuma šis reģistrācijas pieteikums nesatur ne paraugu, ne ķīmisku formulu. Tā uzskata, ka Apelāciju padomei bija jāpārbauda, vai reģistrācijas pieteikumā ietvertais grafiskais attēls ir vārdisks apraksts un krāsains nogatavojušās zemenes attēls, kas atbilst Regulas Nr. 40/94 4. pantā paredzētajam nosacījumam.

- 14 Otrkārt, prasītāja uzskata, ka Apelāciju padome, veicot reģistrācijas pieteikumā norādīto grafisko elementu analīzi, pieļāvusi kļūdu.

- 15 Vispirms, attiecībā uz vārdisko attēlu prasītāja, atbildot uz argumentu par to, ka reģistrācijas pieteikumā norādīto preču zīmes aprakstu var interpretēt subjektīvi, norāda — šai piezīmei nav nozīmes, jo katru apzīmējumu viens vai otrs indivīds var uztvert dažādi. Prasītāja uzskata, ka apzīmējumam ir jābūt spējīgam vienīgi atšķirt preces, ko tas apzīmē, un, lai preču zīme pildītu šo funkciju, ir pietiekami, ja cilvēks uzskata to par tādu. Katru apzīmējumu patērētājs intelektuāli asociē ar formu, ko tas

uztver un ar attiecīgo apzīmējumu atkarībā no sava kultūras līmeņa un savas sajūtu pieredzes.

- 16 Atsaucoties uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Sieckmann*, prasītāja norāda, ka ir pietiekami, ja grafiskais attēls “nav divdomīgs”, un nav jācenšas noskaidrot, vai patērētājs šo attēlu uztvers vairāk vai mazāk subjektīvi. Šajā sakarā tā uzskata, ka apzīmējumam izvirzītais objektivitātes kritērijs nepastāv attiecībā uz citiem apzīmējumu veidiem un tāpēc to nedrīkst pārspilēt arī attiecībā uz apzīmējumiem, kurus uztver ar ožu.
- 17 Prasītāja norāda — Apelāciju padomes apgalvojums saskaņā ar kuru apraksts un smarža ir atšķirīgi, jo ir daudzas zemeņu šķirnes, kas pēc savas smaržas var atšķirties, ir nepareizs. Tā uzsver, ka iesniegtie pierādījumi liecina, ka vienai vai otrai zemeņu šķirnei ir viena un tā pati smarža, vienīgi garša atkarībā no veida ir atšķirīga. Prasītāja no tā secina, ka nogatavojušās zemenes smarža ir stabila un noturīga.
- 18 Prasītāja piebilst, ka iesniegtā smarža ir arī precīza, jo tā neattiecas uz jebkuras zemenes smaržu, bet uz nogatavojušās zemenes smaržu. Turklāt šī smarža ir labi pazīstama patērētājam, kurš to atceras kopš bērnības.
- 19 Turklāt attiecībā uz grafisko attēlu prasītāja norāda, ka Apelāciju padome Apstrīdētājā lēmumā nepaskaidro, kāpēc vārdiska apraksta un attēla kombinācija nav pietiekami precīza un skaidra. Tā apstiprina, ka ne sabiedrība, ne kompetentās iestādes nogatavojušās zemenes attēlu nevar uztvert izolēti, bet tas asociējas ar citām reģistrācijas pieteikumā minētajām norādēm, proti, aprakstu “nogatavojušās

zemenes smarža” un “ar ožu uztverama preču zīme”. Līdz ar to reģistrācijai pieteiktā preču zīme veido veselumu, ko iestādes un sabiedrība kā tādu uztver.

20 Visbeidzot, attiecībā uz abu grafisko elementu — apraksta un attēla — kombināciju prasītāja apstrīd Apelāciju padomes apgalvojumu, saskaņā ar ko “ja nogatavojošās zemenes smaržas vārdiskais apraksts vai zemenes attēla vienkārša reprodukcija paši par sevi nevar izpildīt grafiskajam attēlam izvirzītās prasības, arī to kombinācija nevar apmierināt šīs prasības, jo īpaši tādas kā skaidrība un precizitāte”. Prasītāja uzskata, ka Apelāciju padome ir aprobežojusies ar to, ka atkārtojusi iepriekš minētā sprieduma lietā *Sieckmann* formulējumu, lai gan elementi, kas ir izmantoti, lai attēlotu attiecīgo preču zīmi, atšķiras no tiem, kas ir izmantoti, lai attēlotu šajā spriedumā minēto preču zīmi. Prasītāja pārmet Apelāciju padomei, ka Apstrīdētajā lēmumā tā pārbaudījusi vārdisko aprakstu un attēlu atsevišķi tā vietā, lai pārbaudītu preču zīmes attēlu kopumā.

21 Līdz ar to prasītāja uzskata, ka preču zīmes grafiskais attēls izpildīja judikatūrā izvirzītās prasības. Tā norāda, ka vārdiskais apraksts ir skaidrs, precīzs, viegli pieņemams, saprotams, noturīgs un objektīvs un ka attēls ļauj padarīt apzīmējumu pašu par sevi pilnīgu. Tā kā abu šo elementu kombinācija atbilst Regulas Nr. 40/94 4. pantā paredzētajām grafiskā attēla prasībām, reģistrācijas pieteikums ir jāapmierina.

22 ITSB atbalsta Apelāciju padomes vērtējumu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 23 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu neregistrē apzīmējumus, kas neatbilst minētās regulas 4. panta prasībām. Ceturtais pants paredz, ka “Kopienas preču zīme var tikt izveidota no visiem apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski, it īpaši no vārdiem — tostarp personvārdiem — modeļiem, burtiem, cipariem, preču vai to iepakojuma formas, ar nosacījumu, ka tās ir atšķiramas starp dažādu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem”.
- 24 It īpaši sakarā ar ožu uztveramu preču zīmju reģistrāciju Tiesa attiecībā uz 2. pantu Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), kas ir izteikts Regulas Nr. 40/94 4. pantam identiskā redakcijā, nosprieda, ka “apzīmējums, kuru pašu par sevi nevar uztvert vizuāli, var būt preču zīme ar nosacījumu, ja to var attēlot grafiski, tostarp ar figūrām, līnijām vai raksturīgām pazīmēm, ja tas ir skaidrs, precīzs, pats par sevi pilnīgs, viegli pieņemams, saprotams, noturīgs un objektīvs” (iepriekš minētais spriedums lietā *Sieckmann*).
- 25 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka, neskatoties uz faktu (kā tas tika apstiprināts tiesas sēdē), ka ožas atmiņa, iespējams, ir visuzticamākā no cilvēkam piemītošajām, un tādēļ uzņēmēji ir acīmredzami ieinteresēti izmantot ar ožu uztveramus apzīmējumus savu preču identificēšanai, jebkurā gadījumā apzīmējuma grafiskajam attēlam ir jānodrošina, ka to var precīzi identificēt, lai garantētu preču zīmju reģistrācijas sistēmas labu darbību (iepriekš minētais Tiesas spriedums lietā *Sieckmann*, 46. un 47. punkts, 2003. gada 6. maija spriedums lietā *C-104/01 Libertel, Recueil*, I-3793. lpp., 28. punkts, un 2004. gada 24. jūnija spriedums lietā *C-49/02 Heidelberger Bauchemie*, Krājums, I-6129. lpp., 25. un 26. punkts). Līdz ar to nevar ne mainīt, ne mīkstināt nosacījumus grafiskā attēla derīguma atzīšanai, lai atvieglotu tādu apzīmējumu reģistrāciju, kuru raksturs apgrūtina grafisko attēlojumu.

- 26 Izskatāmajā lietā ar ožu uztveramo preču zīmi papildina kombinācija, ko veido grafiskais elements — reproducētais attēls (skat. iepriekš 2. punktu) — un vārdiskais apraksts “nogatavojušās zemenes smarža”. Apelāciju padome uzskatīja, ka šis attēls nav derīgs grafiskais attēls Regulas Nr. 40/94 4. panta izpratnē, kā tas ir interpretēts judikatūrā, un atteica preču zīmes reģistrāciju, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto.
- 27 Vispirms, attiecībā uz vārdisko elementu Apelāciju padome uzskatīja, ka, pirmkārt, attiecīgais apraksts bija subjektīvu faktoru pārpilns un tādēļ to varēja interpretēt subjektīvi un, otrkārt, ka ir grūti veikt attiecīgā apzīmējuma aprakstu pietiekami skaidrā, precīzā un nepārprotamā veidā, jo, ņemot vērā zemeņu smaržu, kas ir atšķirīga atkarībā no šķirnes, noteikti pastāv atšķirība starp tās aprakstu un patieso smaržu. Apelāciju padome no tā secināja, ka apraksts nevar veidot grafisko attēlu smaržai, kurai tās ieskatā ir jābūt izteiktai rakstveidā.
- 28 Pirmās instances tiesa šajā sakarā uzskata — ja, saskaņā ar iepriekš minēto spriedumu lietā *Sieckmann*, apraksts nevar grafiski attēlot ar smaržu uztveramus apzīmējumus (kurus var aprakstīt daudzos veidos), tomēr nevar izslēgt iespēju, ka ar smaržu uztveramu apzīmējumu var aprakstīt atbilstoši visiem Regulas Nr. 40/94 4. panta nosacījumiem, kā tas ir interpretēts judikatūrā.
- 29 Izskatāmajā lietā prasītāja norāda, ka nogatavojušās zemenes smarža vienā vai otrā gadījumā nemainās, līdz ar to apraksts “nogatavojušās zemenes smarža” ir nepārprotams, precīzs un objektīvs. Šo savu secinājumu tā balsta uz diviem savam prasības pieteikumam pievienotiem pētījumiem.

- 30 Pirmkārt, attiecībā uz Smaržu aizsardzības institūta pētījumiem ir jākonstatē — tā kā tie netika iesniegti Apelāciju padomē, tos nevar ņemt vērā. Ievērojot to, ka prasības Pirmās instances tiesā tiek iesniegtas ar mērķi pārbaudīt ITSB Apelāciju padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 40/94 63. panta izpratnē, Pirmās instances tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi to pierādījumu kontekstā, kurus tai iesniedz pirmo reizi (Pirmās instances tiesas 2003. gada 3. jūlija spriedums lietā T-129/01 *Alejandro/ITSB — Anheuser-Busch (BUDMEN)*, *Recueil*, II-2251. lpp., 67. punkts, un 2005. gada 1. februāra spriedums lietā T-57/03 *SPAG/ITSB — Dann un Backer (HOOLIGAN)*, Krājums, II-287. lpp., 20. punkts).
- 31 Turklāt attiecībā uz pētījumu, ko veikusi Eiropas kooperācija zinātniskās un tehniskās izpētes jomā (EKZT), ir jākonstatē, ka šis pētījums neapstiprina prasītājas tēzi, saskaņā ar ko visām zemeņu šķirnēm ir viena un tā pati smarža. Bez tam šī pētījuma 4., 5. un 6. tabulā ir norādīts, ka degustētāji no sajūtu speciālistu grupas ar savu ožu var atšķirt piecus no deviņiem pētījumā pārbaudītajiem smaržu veidu paraugiem (it īpaši pētījumos, kas veikti 1997. gada 9. jūlijā, 1998. gada 3. un 10. jūnijā, 1998. gada 15. jūlijā un 1999. gada 2. jūnijā) un to pieļaujamā kļūda bija vienāda vai lielāka par 5 %, kas saskaņā ar šīm tabulām pievienotajiem skaidrojumiem nozīmē, ka dažādu šķirņu zemenēm ir atšķirīgas īpašās smaržas. Šo interpretāciju apstiprina fakts, ka pieļaujamā kļūda, ko konstatēja “nogatavojušās zemenes smaržas” aprakstītāji (attiecībā uz noteiktiem paraugiem), ir identiska tai, ko citi aprakstītāji konstatēja attiecībā uz “zemeņu garšu (aromātu)” vai “saldu garšu”, kas pētījumā tika atzīta par ļoti derīgu, lai nošķirtu zemeņu šķirnes.
- 32 Tomēr no minētajām tabulām izriet, ka visos iegūtajos paraugos zemeņu smarža neļauj jūtami atšķirt zemeņu šķirnes. Ir jāatzīmē — lai pārbaudītu, cik pamatots ir prasītājas arguments, saskaņā ar kuru nogatavojušās zemenes smarža ir unikāla un nepārprotama visām zemeņu šķirnēm, nav vajadzīgs, lai tām vienmēr būtu būtiskas smaržas atšķirības. Tikai secinājums, ka pētījumā no pārbaudītajiem deviņiem paraugiem pēc to smaržas varēja atšķirt piecas šķirnes, ir pietiekams, lai pierādītu, ka zemenes smarža nav unikāla.

- 33 Tādējādi ir jākonstatē, ka procesā Apelāciju padomē iesniegtie pierādījumi liecina, ka zemenes smarža vienai vai otrai šķirnei ir atšķirīga. Līdz ar to, tā kā apraksts “nogatavojušās zemenes smarža” var attiekties uz vairākām šķirnēm un attiecīgi, uz vairākām atšķirīgām smaržām, tas nav ne vienreizējs, ne precīzs un neļauj izslēgt visus subjektivitātes elementus, identificējot un uztverot attiecīgo apzīmējumu.
- 34 Turklāt nav noliedzams, ka šobrīd nav starptautiskas, vispārēji atzītas smaržu klasifikācijas, kas tāpat kā starptautiskie krāsu kodi vai mūzikas ieraksti ļautu objektīvi un precīzi identificēt ar ožu uztveramu apzīmējumu, pateicoties katrai smaržai piešķirtajam nosaukumam vai precīzam kodam.
- 35 Iepriekš minētais ļauj secināt, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Apelāciju padome būtu pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka apraksts “nogatavojušās zemenes smarža” nav objektīvs, skaidrs un precīzs.
- 36 Otrkārt, attiecībā uz grafisko elementu Apelāciju padome apstiprināja, ka “tāds attēls [bija] vēl mazāk precīzs nekā vārdiskais apraksts”, motivējot ar to, ka, pirmkārt, “kompetentajām iestādēm un sabiedrībai [nebija] iespējams [...] noteikt, vai aizsargājamais apzīmējums ir pašas nogatavojušās zemenes vai tās smaržas attēls”, un, otrkārt, zemenes attēls “domās esot aizstāts ar tās lingvistisko ekvivalentu “sarkana zemene” [vai] “nogatavojusies zemene”, lai atkal no jauna, ar vārdu palīdzību, definētu smaržu, jo viena tāda definīcija jau tika atzīta par ļoti neprecīzu”.
- 37 Šajā sakarā (kā to apstiprina prasītāja), pirmkārt, ir jākonstatē — nav nekāda pamata uzskatīt, ka iestādes un sabiedrība nevarētu noteikt, vai aizsargājamais apzīmējums ir grafisks apzīmējums, kas sastāv no vienas zemenes, vai ar ožu uztverams

apzīmējums, kuram šķietami varētu būt tāda pati smarža kā gatavai zemenei. Tā kā reģistrācijas pieteikumā ir norādīts, ka tā ir ar ožu uztverama preču zīme, nav šaubu par reģistrējamā apzīmējuma raksturu, tieši tāpat kā iestādes un sabiedrība pašas var noteikt, vai nošu pieraksts ir no līnijām un zīmēm sastāvošs grafiskais apzīmējums vai melodija, kura ir pierakstīta ar šīm notīm.

- 38 Otrkārt, Pirmās instances tiesa konstatē, ka nav nozīmes faktam, ka zemes attēlu prātā var aizstāt ar frāzi “sarkana zemene”. Jebkuras preču zīmes (neatkarīgi no tās veida) grafisko attēlu var aprakstīt vārdiski un prātā aizstāt ar aprakstu ikreiz, kad šo aprakstu ir vieglāk atcerēties nekā tās pašas zīmes grafisko attēlu. It īpaši skaņas apzīmējuma nošu pieraksts, kas veido labi pazīstamu melodiju, ļoti iespējams, prātā tiks aizstāts ar šīs melodijas nosaukumu.
- 39 Savā iepriekš minētajā spriedumā lietā *Sieckmann* (69. punkts) Tiesa nosprieda, ka ar ožu uztveramas preču zīmes grafiskajam attēlam, lai to atzītu, ir jāattēlo smarža, kuru lūdz reģistrēt, nevis prece, kas to rada. Turklāt Tiesa uzskatīja, ka attiecīgo smaržu izraisošās vielas ķīmisko formulu nevar uzskatīt par derīgu grafisko attēlu.
- 40 Līdz ar to Pirmās instances tiesa var tikai konstatēt — tā kā reģistrācijas pieteikumā iekļautais zemes attēls attēlo tikai augli, kas rada attiecīgajam, ar ožu uztveramam apzīmējumam šķietami identisku smaržu, nevis attiecīgo smaržu, tas nav ar ožu uztverama apzīmējuma grafiskais attēls.
- 41 Turklāt uz šo attēlu attiecas tādi paši iebildumi kā uz aprakstu “nogatavojušās zemes smarža”. Tā kā ir konstatēts, ka zemenēm, vismaz dažām no tām, ir smarža, kas atkarībā no šķirnes ir dažāda, zemes, kuras šķirne nav norādīta, attēls neļauj skaidri un precīzi identificēt ar ožu uztveramo attiecīgo apzīmējumu.

42 Līdz ar to ir jāapstiprina arī Apelāciju padomes konstatējumus attiecībā uz sarkanās zemenes attēlu.

43 Treškārt, attiecībā uz vārdiska apraksta un attēla kombināciju Apelāciju padome uzskatīja — tā kā divi elementi nav derīgi grafiskie attēli, arī to kombināciju nevar uzskatīt par pieņemamu grafisko attēlu.

44 Prasītāja pārmet Apelāciju padomei, ka tā abus attēla elementus esot pārbaudījusi atsevišķi tā vietā, lai tos pārbaudītu kā vienotu attēlu, un norāda, ka attēls papildina aprakstu tādejādi, ka tas atspoguļo brieduma stāvokli, kurā zemenes rada attiecīgo smaržu, tātad padara grafisko attēlu pašu par sevi pilnīgu.

45 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa atzīmē, ka pirmkārt, no judikatūras izriet, ka attēlam izmantoto līdzekļu, kuri paši par sevi nevar izpildīt grafiskajam attēlam izvirzītās prasības, kombinācija nav tāda, kas atbilst minētajām prasībām, un ka ir nepieciešams, lai vismaz viens no attēla elementiem atbilst visām prasībām (iepriekš minētā sprieduma lietā *Sieckmann* 72. punkts un iepriekš minētā sprieduma lietā *Libertel* 36. punkts). Līdz ar to, tā kā tiek uzskatīts, ka attiecīgais vārdiskais apraksts un iepriekš 2. punktā attēlotais nogatavojušās zemenes attēls neatbilst grafiskajam attēlam izvirzītajām prasībām, ir jākonstatē, ka arī to kombinācija neatbilst grafiskajam attēlam izvirzītajām prasībām.

46 Turklāt, pretēji prasītājas apgalvotajam, attēls nepievieno nekādu papildu informāciju salīdzinājumā ar vārdisko aprakstu. Šķietami pievienotā informācija, proti,

brieduma stāvoklis, kurā zemes rada attiecīgo smaržu, ir jau ietverts attiecīgajā aprakstā, jo tajā ir paskaidrots, ka tā ir “nogatavojušās” zemes smarža. Turklāt tā kā abi attēla elementi izplata vienu un to pašu informāciju, to kombinācijai nav citas vērtības kā vien šo abu komponentu summa un tā neļauj pārvarēt iebildumus, kas izvirzīti pret katru no tiem individuāli.

47 No visa iepriekš minētā izriet, ka Apelāciju padome pamatoti varēja uzskatīt, ka ar ožu uztveramais attiecīgais apzīmējums nav grafiskais attēls Regulas Nr. 40/94 4. panta izpratnē, kā to interpretē judikatūra.

48 Līdz ar to, tā kā vienīgais izvirzītais pamats nav pamatots, prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

49 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar atbildētāja prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA
(trešā palāta)

nospriež:

- 1) prasību noraidīt;**
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 27. oktobrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

H. Jung

M. Jaeger